

Asia: VN/7272/2024

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi käytöstä poistetun maatuulivoimalan purkamisesta ja purkuvakuudesta sekä laiksi rakentamislain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Kommenttinne 1 §:ään – Soveltamisala

Era kommentarer om 1 § – Tillämpningsområde

HE:ssä tuulivoimalan purkamisvelvollisuus on sidottu käytöstä poistettuihin voimaloihin eli voimaloiden tosiasialliseen operointiin. Samalla maanomistajan näkökulma, jossa purkamisvelvoite olisi kytketty vuokra-/käyttöoikeussopimuksen voimassaoloaikaan, on kokonaan sivuutettu. Laissa tulee varmistaa maanomistajalle keinot edellyttää purkamis- ja ennallistamistoimien aloittamista välittömästi, kun vuokra-/käyttöoikeusaika päättyy tai jos sitä koskeva sopimus on päättynyt ennenaikaisesti esim. vuokralaisen olennaisen sopimusrikkomuksen johdosta. Maanomistajan asemaa turvaisi esimerkiksi oikeus tehdä kunnalle aloite purku- ja ennallistamistoimien aloittamiseksi jo ennen kuin tuulivoimala katsotaan HE:ssä kuvatusti käytöstä poistetuksi (ehdotettu yhden vuoden aika). Muutoin laki olisi omiaan mahdollistamaan tuulivoimaloiden luvatonta operointia ja toiminnan jatkamista vuokra-/käyttöoikeussuhteen päättymisestä huolimatta, eikä maanomistajalla olisi keinoja edellyttää purkamis- ja ennallistamistoimien aloittamista. Maanomistajan aloiteoikeus on tärkeä myös siitä näkökulmasta, että kunta ei välttämättä seuraa tai saa aina tietoa, jos jokin voimala on ollut poissa käytöstä pidemmän aikaa.

Kommenttinne 2–3 §:ään – Purkamisvelvollisuus ja purkamisen laajuus eräissä tilanteissa

Era kommentarer om 2–3 § – Nedmonteringsskyldighet och nedmonteringens omfattning i vissa situationer

Maanomistajan näkökulmasta yhtenä suurimmista huolista lakiehdotuksessa on purku- ja ennallistamistoimien aloittamiseen ja valmistumiseen sekä purkamislupien hakemiseen ja purkumääräyksen antamiseen liittyvien määräaikojen puuttuminen (katso tarkemmin Metsähallituksen kootut kommentit ja ehdotukset näihin liittyen kohdassa Yleiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta).

Lakiehdotuksen mukaan rakennusvalvontaviranomainen voi määrätä maatuulivoimalan purkamisluvassa, että voimalan perustukset on purettava vain luvassa täsmennettyyn syvyyteen asti, jos perustusten purkamisesta kokonaan aiheutuisi ympäristölle haittaa, jota ei voida purkamisen toteutumistavan valinnoilla riittävästi vähentää. HE:ssä on tietoisesti priorisoitu

ympäristöperusoikeutta maanomistajan omaisuuden suojan yli tässä kohdin, koska rakennusvalvontaviranomainen voi antaa määräyksen, vaikka maanomistaja sitä vastustaisi. HE:n punninnassa on kuitenkin aliarvioitu purkamatta jäävien perustusten mahdollisia haittoja alueen jatkokäytön kannalta. Lakiehdotus tarkoittaa käytännössä, että tekemällä vuokra-/käyttöoikeussopimuksen maanomistaja hyväksyy sen, ettei kyseisen voimalan aluetta ole jatkossa mahdollista käyttää sellaisiin tarkoituksiin, joita maahan jätetyt perustukset rajoittavat, tai mikäli aluetta haluaa hyödyntää, niin tämä kallein osuus eli perustusten poistaminen jäisi maanomistajan kustannukseksi. Jos on selvää, että maanomistajalla on alueelle jatkokäyttötarpeita, joita perustukset rajoittaisivat, ei ole ympäristön kannalta merkitystä poistetaanko perustukset voimalan omistajan toimesta vai maanomistajan toimesta jatkokäytön yhteydessä. Jos taas tarkoituksena on, että perustuksia ei saisi maanomistaja poistaa myöhemminkään, kyse on vielä merkittävämmästä omaisuuden suojaan kajoamisesta eli ”ikuisesta rasitteesta”. Nykyisiin vuokra-/käyttöoikeussuhteisiin tämä merkitsisi erittäin merkittävää taannehtivaa kajoamista maanomistajan omaisuuden suojaan, sillä maanomistaja on voinut alueen jatkokäytön turvaamiseksi pidättää itsellään purkamishetkeen saakka oikeuden päättää siitä, että puretaanko perustukset kokonaan vai osittain. Näin ollen Metsähallitus katsoo, että ympäristöperusoikeuden nojalla ei voida perustella näin merkittävästi maanomistajan omaisuuden suojaan kajoavaa rajoitusta.

Metsähallitus ehdottaa ensisijaisesti, että perustusten jättäminen paikoilleen edellyttäisi aina maanomistajan kirjallista suostumusta samalla tavalla kuin 3 §:n 2 momentissa edellytetään pystytys- ja huoltokentän rakenteiden purku- ja ennallistamistoimien osalta. Toissijaisesti Metsähallitus ehdottaa, että mikäli maanomistajalla on alueen jatkokäyttöön liittyviä syitä sille, että perustuksia ei tulisi jättää paikoilleen miltään osin (esim. rajoittavat tai estävät jatkokäyttömahdollisuuksia), niin kunta ei voisi määrätä perustusten paikoilleen jättämisestä edes ympäristöllisistä syistä.

HE:ssä tuodaan ilmi jätelain tulkinnanvaraisuus perustusten osalta. Metsähallitus huomauttaa, että HE:n yhteydessä tulee selkeyttää myös jätelakia siltä osin, että mikäli kunta määrää perustusten jättämisestä joltain osin paikoilleen, ei jätelain perusteella voi tulla maanomistajalle jätehuollon järjestämistä koskevia velvoitteita tai kustannuskorvausvastuuta perustuksiin liittyen.

Ennallistamisen tasoa ei määritellä tarkemmin laissa eikä HE:ssä, joten ennallistamisen taso vaikuttaa jäävän toiminnanharjoittajien selvitysten pohjalta kunnan päätettäväksi purkamisluvan yhteydessä. Ennallistamisen tasosta on lakiehdotuksessa säädetty vain siltä osin, että 3 §:n mukaan kunta voi määrätä perustusten purkamisen tasosta. Pystytys- ja huoltokentän osalta ei maanomistajan suostumuksella olisi tarpeen lainkaan ennallistaa. Maanomistajalla tulisi olla lakiehdotusta vahvempi oikeus lausua ennallistamisen tasosta esim. metsänistutuksista tai muista maisemointitoimenpiteistä, jotta toimenpiteissä voidaan huomioida myös esim. lähialueet ja vaikutukset läheisiin suojelualueisiin. Metsähallitus ehdottaa, että mikäli maanomistaja esittää alueen jatkokäyttöön liittyviä tai ympäristöllisiä syitä tietyille ennallistamistoimille, kunnan tulee ottaa huomioon purkamisluvan tai -määräyksen yhteydessä maanomistajan kohtuulliset vaatimukset.

Lisäksi sääntelyn tahdonvaltaisuutta tulisi selkeyttää ennallistamisen tason osalta. Maanomistajalla tulee olla jatkossakin mahdollisuus sopimusperusteisesti sopia kunnan purkamisluvan yhteydessä määräämän ennallistamisen ”vähimmäistason” ylittävältä tasosta ja toimenpiteistä. Näistä toimenpiteistä sopiminen ja niiden toteutumisen varmistaminen jäisi kuitenkin

vuokralaisen/käyttöoikeudenhaltijan ja maanomistajan välillä sovittavaksi, eivätkä ne kuuluisi kunnan toissijaisen purkuvelvollisuuden piiriin.

HE perusteluiden mukaan ”Velvollisuus palauttaa puretun voimalan sijaintipaikka voimalan rakentamista edeltäneeseen tilaan ei ulottuisi voimalan sijaintipaikkaa laajemmalle tuulivoimatoiminnan vaikutusalueelle [...] Erilaisten maakaapeliin sijoittamisesta, teiden rakentamisesta ja muista tuulivoimatoimintaan liittyvistä kysymyksistä tuulivoimatoiminnan vaikutusalueella on myös voitu sopia yksityisoikeudellisin sopimuksin.” HE:n perusteluissa olisi syytä selkeyttää sääntelyn tahdonvaltaisuutta näiltäkin osin, jotta maanomistajat voivat jatkossakin tarvittaessa sopia näiden purkuvelvollisuuden ulkopuolisten rakenteiden ja alueiden poistamisesta ja ennallistamisesta yksityisoikeudellisin sopimuksin.

HE:n mukaan sijaintipaikan kunta on toissijaisesti vastuussa, kun voimala on rakennettu vuokra-/käyttöoikeusalueelle ja kustannuksia ei voida kattaa tässä laissa tarkoitetulla purkuvakuudella. Metsähallitus huomauttaa, että esimerkiksi Metsähallitus ei vuokraa alueita tuulivoimaloiden rakentamista ja operointia varten vaan myöntää käyttöoikeuksia alueelle toimintaa varten. HE:n perusteluita tulee täsmentää siten, että ”vuokra-alueiden” lisäksi nyt ehdotettava lainsäädäntö kohdistuu selkeästi myös käyttöoikeusalueisiin, jolloin hankealuetta voidaan hyödyntää myös muussa kuin vain tuulivoimakäytössä.

Metsähallitus huomauttaa, että HE:ssä on syytä huomioida myös mahdolliset leasing-järjestelyt, joissa voimalan omistaja voi olla eri taho kuin alueen vuokralainen ja varsinainen toiminnanharjoittaja.

Kommenttinne 4–6 §:ään – Vakuutta koskevat säännökset

Era kommentarer om 4–6 § – Bestämmelser om säkerheten

Maanomistajan näkökulmasta yhtenä suurimmista huolista lakiehdotuksessa on purku- ja ennallistamistoimien aloittamiseen ja valmistumiseen sekä purkamislupien hakemiseen ja purkumääräyksen antamiseen liittyvien määräaikojen puuttuminen (katso tarkemmin Metsähallituksen kootut kommentit ja ehdotukset näihin liittyen kohdassa Yleiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta).

Metsähallitus huomauttaa, että HE perustelut antavat osin virheellisen kuvan Metsähallituksen ja muidenkin hankekehittäjien hankekehitystoiminnasta. On täysin tavanomaista, että rakentamishankkeeseen ryhtyvä on eri taho kuin rakentamislupia hakenut hankekehittäjä, joka myy hankkeen ennen rakentamistöihin ryhtymistä tyypillisesti, kun hanke täyttää lupavalmiuden tai rakennusvalmiuden kriteerit. Metsähallitus kannattaa, että purkuvakuudet soveltuvat tasapuolisesti niin julkiseen kuin yksityiseen elinkeinotoimintaan, mutta huomauttaa, että esimerkiksi Metsähallitus luovuttaa hankkeet ennen rakentamistöihin ryhtymistä. Metsähallitus pyytää korjaamaan lain perusteluita siten, ettei anneta kuvaa, että Metsähallituksen tai minkään muunkaan puhdasta hankekehitystoimintaa harjoittavan toimijan tulisi asettaa purkuvakuuksia, koska se on ennen aikaista ja kohdistuu väärään tahoon. On perusteltua, että vakuudet tulee asettaa ennen

rakentamistöihin ryhtymistä, jolloin hanke on jo siirtynyt varsinaiselle rakentamistöihin ryhtyvälle ja sille on tehty investointipäätös ja hankittu rahoitus rakentamista varten, jolla pystytään myös kattamaan purkuvakuuksien asettaminen.

Metsähallitus huomauttaa myös, että lakiehdotuksessa ei ole käsitelty lainkaan vakuuksien asettamisen porrastamista, mikä on ollut tavanomainen toimintatapa toimialalla sopimusperusteisesti, myös Metsähallituksen hallinnoimilla valtion alueilla. Kunta voi määrätä vakuuksien asettamisen porrastamisesta, mutta ilman lain tasoista ohjausta, kunnilla ei ole välttämättä riittävää intressiä porrastamiseen. Metsähallitus pitää vakuuksien asettamisen porrastamista tuulivoimahankkeissa sekä taloudellisesti että riskienhallinnallisesti perusteltuna. Hankkeen riskit eivät jakaudu tasaisesti sen eri vaiheisiin, vaan suurimmat riskit liittyvät rakentamisvaiheeseen ja elinkaaren loppupäähän. Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista, että vakuuksien asettamista koskevat vaatimukset kohdistuvat niihin ajankohtiin, jolloin riskejä syntyy. Vakuuksien porrastamisen vähentää hankkeen alkuvaiheen taloudellista kuormitusta ja tukee siten hankkeiden toteutettavuutta, kuitenkin heikentämättä purkamisvelvoitteita koskevan sääntelyn tavoitteita. Metsähallitus esittää esimerkkinä vakuuksien porrastamista kolmessa erässä: i) 50 % vakuuden yhteisarvosta, kun tuulivoimalan perustusrakentamisen valmistelutyöt alkavat, ii) 25 % vakuuden yhteisarvosta, kun tuulivoimalan perustusrakentamisen valmistelutöiden aloittamisesta on kulunut viisi vuotta ja iii) 25 % vakuuden yhteisarvosta, kun tuulivoimalan perustusrakentamisen valmistelutöiden aloittamisesta on kulunut kymmenen vuotta.

Kommenttinne 7 §:ään – Purkamisesta määrääminen

Era kommentarer om 7 § – Föreläggande om nedmontering

Maanomistajan näkökulmasta yhtenä suurimmista huolista lakiehdotuksessa on purku- ja ennallistamistoimien aloittamiseen ja valmistumiseen sekä purkamislupien hakemiseen ja purkumääräyksen antamiseen liittyvien määräaikojen puuttuminen (katso tarkemmin Metsähallituksen kootut kommentit ja ehdotukset näihin liittyen kohdassa Yleiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta).

HE perusteluiden mukaan ”ennen purkamista koskevan määräyksen antamista kunnan rakennusvalvontaviranomainen voisi määrätä voimalan omistajan esittämään selvityksensä tuulivoimalan toiminnan jatkamisesta, jos voimalan toiminta olisi keskeytynyt. Selvityksen pyytäminen olisi tarpeen, jos voimalan toiminnan jatkamisesta olisi epäselvyyttä esimerkiksi voimalan omistajan heikentyneen maksukyvyn vuoksi tai siksi, että voimalan huoltotoimet olisivat pitkittyneet tavanomaisesta.” Metsähallituksen näkemyksen mukaan kunnan tulisi toiminnan keskeytymistilanteissa aina pyytää ennen purkumääräyksen antamista voimalan omistajan selvitys tuulivoimalan toiminnan jatkamisesta eikä tätä tulisi jättää pelkästään kunnan tulkinnan varaan. Lisäksi kunnan tulisi kuulla myös maanomistajaa, jotta maanomistaja saisi tiedon näistä tilanteista ja voisi lausua toiminnan jatkamisen puolesta tai vastaan esim. jos vuokra-aika loppumassa.

Kommenttinne 8 §:ään – Voimalan omistajan konkurssi

Era kommentarer om 8 § – Kraftverksägarens konkurs

-

Kommenttinne 9 §:ään – Viranomaistehtävästä kunnalle suoritettava maksu

Era kommentarer om 9 § – Avgift som betalas till kommunen för myndighetsuppgifter

Metsähallitus huomauttaa, että maksun tulisi soveltua vasta purkuvakuuden asettamisen yhteydessä, jotta se ei kohdistu tarpeettomasti hankekehittäjään silloin, kun se olisi eri taho kuin rakentamistöihin ryhtyvä.

Kommenttinne 10 §:ään – Viittaus rikoslakiin

Era kommentarer om 10 § – Hänvisning till strafflagen

Lakiehdotuksessa ehdotetaan kriminalisoitavaksi ainoastaan purkamisen aloittaminen ilman purkamislupaa, mutta ei purkamistoimien laiminlyöntiä. Kuten HE:ssä todetaan ”Purkamisen laiminlyönti voi johtaa vakaviin, ulkopuolisiinkin kohdistuviin vaaratilanteisiin. Rangaistusuhan säätäminen on välttämätön toimenpide, jotta voitaisiin varmistua terveelliseen ja turvalliseen ympäristöön liittyvän oikeushyvän turvaamisesta.” Metsähallituksen näkemyksen mukaan on tärkeää kriminalisoida myös purkamisen laiminlyönti sille asetettavissa määräajoissa. Tämä auttaisi myös varmistamaan, että alueet vapautuvat ajoissa maanomistajien jatkokäyttöön.

Kommenttinne 11 §:ään – Voimaantulo

Era kommentarer om 11 § – Ikraftträdande

HE:n perusteella vaikuttaisi, että myös velvoitetta esittää rakentamislupien yhteydessä selvitys purkamiskustannuksista sovellettaisiin jo 1.1.2027 alkaen. Metsähallituksen näkemyksen mukaan tämän velvollisuuden tulisi soveltua vain, jos rakentamislupahakemusta ei jätetä 31.12.2027 mennessä. Kyseisen selvityksen laatimiselle ei ole tarvetta, jos rakentamislupahakemus jätetään 31.12.2027 mennessä, koska myöskään purkuvakuutta ei asetettaisi kunnalle siinä tilanteessa.

Kommenttinne 56 b §:ään – Maatuulivoimalan purkamislupa

Era kommentarer om 56 b § – Rivningslov för landbaserade vindkraftverk

Maanomistajan näkökulmasta yhtenä suurimmista huolista lakiehdotuksessa on purku- ja ennallistamistoimien aloittamiseen ja valmistumiseen sekä purkamislupien hakemiseen ja purkumääräyksen antamiseen liittyvien määräaikojen puuttuminen (katso tarkemmin Metsähallituksen kootut kommentit ja ehdotukset näihin liittyen kohdassa Yleiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta).

HE perusteluiden mukaan ”Valitusoikeus maatuulivoimalan purkamisluvasta olisi samoilla tahoilla, joilla on valitusoikeus rakennuksen tai sen osan purkamisluvasta (182 § 1 mom.).” Rakentamislain 182 §:ssä ei mainita suoraan kyseisen voimalakiinteistön maanomistajaa. Metsähallituksen katsoo, että joko 182 §:ää olisi hyvä täsmentää tai HE:n perusteluissa selvästi todeta, että maanomistajalla on aina valitusoikeus tuulivoimalan purkamisluvasta, koska purkamislupa ja sen määräykset vaikuttavat aina maanomistajan asemaan.

Kommenttinne koskien muita rakentamislain muutettavaksi ehdotettavia pykälä

Era kommentarer om övriga paragrafer som föreslås bli ändrade i bygglagen

-

Kommenttinne koskien maatuulivoimalan rakentamista koskevaan lupahakemukseen liitettävää selvitystä voimalan purkamisen kustannuksista

Era kommentarer om den utredning av kostnaderna för nedmontering av ett landbaserat vindkraftverk som fogas till ansökan om tillstånd att bygga ett landbaserat vindkraftverk

-

Kommenttinne vaikutusten arviointiin

Era kommentarer om bedömningen av konsekvenserna

-

Muut kommenttinne hallituksen esitysluonnoksen yleisperusteluihin (luvut 1–12, lukuun ottamatta lukuja 4.2 Pääasialliset vaikutukset ja 7 Säännöskohtaiset perustelut)

Övriga kommentarer om den allmänna motiveringen till utkastet till regeringsproposition (kapitlen 1–12, med undantag av kapitel 4.2 Huvudsakliga konsekvenser och 7 Specialmotivering)

-

Yleiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta

Allmänna kommentarer om utkastet till regeringsproposition

Metsähallitus kiittää hyvistä ja huolellisista lainvalmistelusta. Valtion maa- ja vesiomaisuuden kestävä ja ylisukupolvinen hallinnointi on Metsähallituksen toiminnan ytimessä. Metsähallituksen tuulivoimaliiketoimintaan kuuluu sekä omien tuulivoimahankkeiden hankekehitystä että alueiden vuokraamista/käyttöoikeuden myöntämistä alan toimijoille. Metsähallitus myy omat hankkeensa aina ennen rakentamistöihin ryhtymistä. Metsähallitus ei koskaan myy alueita vaan jää hankkeisiin aina vuokranantajaksi/käyttöoikeuden myöntäjäksi. Metsähallituksella on siis paljon käytännön kokemusta sekä maanomistajan että toimialan intressien yhteensovittamisesta. Olemme peilanneet lausunnossamme ehdotettua lainsäädäntöä nykyiseen sopimusperusteiseen toimintamalliin ja pyrkinet tuomaan konkreettisia kehitysehdotuksia HE:n jatkokehityksen tueksi.

Yhtenä maanomistajan näkökulmasta suurimmista huolista lakiehdotuksessa on purku- ja ennallistamistoimien aloittamiseen ja valmistumiseen sekä purkamislupien hakemiseen ja purkumääräyksen antamiseen liittyvien määräaikojen puuttuminen. Maanomistajan täytyy voida ehdotettavan lainsäädännön perusteella ymmärtää, milloin viimeistään alue on tosiasiaassa ennallistettu ja hyödynnettävissä jatkokäyttöön. Muutoin jatkokäyttöä ja esimerkiksi uudelleen vuokrausta/käyttöoikeuden myöntämistä on mahdoton suunnitella. Nykyisin maanomistajat ovat voineet sopimusperusteisesti edellyttää kaikkien purku- ja ennallistamistoimien suorittamista tietyssä määräajassa vuokra-ajan päättymisen jälkeen ja ryhtyä itse toimenpiteisiin, mikäli vuokralainen ei toimi sovitussa määräajassa. Määräaikojen puuttuessa maanomistajan riskinä on, että purku- ja ennallistamistoimien valmistumiseen voi kestää helposti 3-5 vuotta tai pahimmillaan lähemmäs vuosikymmen, jos purkamisluvasta valitetaan ja voimalan omistaja on esimerkiksi taloudellisissa vaikeuksissa tai muutoin viivyttelee purkamisluvan hakemisessa ja toimiin ryhtymisessä ja lopulta toimet jäisivätkin kunnan vastuulle. Mahdollinen valitusprosessi purkamisluvasta pidentää alueen vapautumista vuokranantajan / käyttöoikeuden myöntäjän vapaaseen hallintaan ja käyttöön, joten on tärkeää, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus hakea purkamislupaa jo hyvissä ajoin (esim. vuosi ennen) ennen vuokra-ajan päättymistä, jotta purkamisluvan käsittely- ja valitusprosessi pitkittäisi mahdollisimman vähän alueen purku- ja ennallistamistoimien aloittamista. Ei ole myöskään riittävää, että kunta voisi asettaa määräaikoja toimille purkamisluvissa vaan lakiin tarvitaan purku- ja ennallistamistoimien valmistumiselle takalauta, joka sitoo myös kuntaa toissijaisena purkamisvelvollisena huolehtimaan purkamisvelvoitteen täyttämisestä määräaikaan mennessä.

Määräaikojen asettaminen on linjassa nykyisten sopimusperusteisten toimintatapojen kanssa, joten kyse ei olisi uusista vaatimuksista toimialankaan kannalta. On myös kuntien intressissä saada alueet vapautettua jatkokäyttöön mahdollisimman pian. Ehdotettu lakisääteinen malli tulee joka tapauksessa pidentämään alueiden vapautumista jatkokäyttöön nykyisestä toimintamallista, jossa purku- ja ennallistamistoimille on asetettu Metsähallituksen käsityksen mukaan enimmillään muutaman vuoden mittaisia määräaikoja toimenpiteiden suorittamiselle, joten sitovilla määräajoilla on tärkeää varmistaa, etteivät prosessit veny enempää kuin on tarpeen.

Näin ollen, Metsähallitus pitää tärkeänä, että lakiehdotuksessa

- 1) kytketään purkamisvelvollisuuden ajankohta ”käytöstä poiston” lisäksi vuokrasuhteeseen, kuten yllä olemme kommentoineet 2 §:n kohdalla
- 2) asetetaan lain tasolla sitova määräaika voimalan omistajalle purkamisluvan hakemiselle, joka olisi vähintään yksi vuosi ennen vuokra-/käyttöoikeusajan päättymistä taikka kuusi kuukautta vuokrasuhteen/käyttöoikeuden ennenaikaisesta päättymisestä
- 3) asetetaan lain tasolla voimalan omistajalle velvoite aloittaa purku- ja ennallistamistoimet kuuden kuukauden kuluessa purkamisluvan lainvoimaistumisesta ja saattaa purku- ja ennallistamistoimet valmiiksi 18 kuukauden kuluessa purkamisluvan lainvoimaistumisesta
- 4) asetetaan lain tasolla sitova määräaika kunnalle purkamismääräyksen antamiselle, joka olisi
 - a. kuusi kuukautta vuokra-/käyttöoikeusajan tai -suhteen päättymisestä, mikäli purkamislupaa ei ole haettu yllä kuvatuissa määräajoissa,
 - b. yksi vuosi purkamisluvan lainvoimaistumisesta, mikäli purkamislupa on haettu mutta purku- ja ennallistamistoimia ei ole aloitettu vähintään kuuden kuukauden kuluessa purkamisluvan lainvoimaistumisesta, taikka
 - c. kaksi vuotta purkamisluvan lainvoimaistumisesta, mikäli purkamislupa on haettu ja purku- ja ennallistamistoimet aloitettu määräajassa mutta purkamis- ja ennallistamistoimia ei ole saatettu valmiiksi 18 kuukauden määräajassa
- 5) asetetaan lain tasolla sitova määräaika kunnalle toissijaisena purkuvelvollisena varmistaa, että purku- ja ennallistamistoimenpiteet on saatettu valmiiksi 18 kuukauden kuluessa purkamismääräyksen antamisesta.

Niemelä Juha
Metsähallitus

Oikarinen Susanna

